

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 23. Ipse pauper, & mansuetus. Tertia lætitiæ ratio est, quòd pauper veniat: talem enim eum iusti optârunt, talisque nostræ conueniebat Redemptioni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

§. 23. Ipse pauper, & mansuetus. Tertia letitia ratio est, quod pauper veniat: calem enim cuiuslibet optant, talisque nostra conueniebat Redemptioni.

Exultat ad letitiam & confirmat eor Ierusalem vates tertia ratione, qualitates expriment quibus Rex ille venit, nempe: quod ipse pauper sit & mansuetus. Exultat, iudicia, &c. Ecce hic tuus venit tibi pauper & mansuetus. Admiratione haec verba: quia nescimus videtur quod illi Propheta nouas non suggerat letitiae rationes, sed potius iam datas dissoluat & renouet: Etenim illud quod recreare poterat auditum. Rex tuus venit tibi, ipsum destruit dum dicitur, Ecce tuus venit tibi pauper: Quid enim ab eo, qui talis est, potest expectari? Exhiberat te qui tibi mentat in domum tuam aduenire Principem nobilitatum: potest si subiungat, quod pauper veniat, vt nec aculeam adferat tibi tribulandam, angustias oppressus remedium expositibus: potius te corrumpat & angit: cum statim concipias eius aduentum, non tibi fore prodeum, sed nociuum. Etiam frater tuus scilicet Spiritu Sancto tibi male olet teque gerat & pauper adueniat. Pauper etiam proximo suo aduerti erit. Profectus est frater tuus in Indiam quam summo exspectas gaudio redeuntem, quia nuntiatum tibi est ea redire intentione, vt tibi in omnibus, fauor accurrat; Veruntamen si tibi referat alius quod adeo veniat omnium indignus, vt nec autem habeat quem domui tuae iungat, & a te potius alendus; gaudium tibi vertitur in merorem.

III. Hic lapis erat offensionis, in quem impetunt Iudaei, de Christo admitterent vt verum Regem ac Messiam. Dixit ore Dauidico Deus Regalem Christi maiestatem eiusque thronum soli comparandum. Thronum eius sicut sol, quia lumen inclyti Regis gloria luce sua obtenderet, & per eam obcecarentur aues nocturnae, & respirationes, bubones, & noctuae quibus oculi tantum sunt, vt ea quae noctis sunt, intocantur: tales erant carnales isti Iudaei: Etenim de rebus ferebant tantummodo iudicium ex iis quae corporalibus videbant oculis: vnde illas tantum habebant diuitias carnales, oculi, vt tales, affirmant: Quocirca semper bene affecti sunt Deo auro, argento, bonisque transitoriis occupati, imò iudicio vt Deum susceperunt

magna letantes festiuitate, vitulum aureum: ita vt vim Aaroni inferantes festa instituerint solemnia, plenaque iocunditate, semperque. Deum hunc cordibus suis gesserunt inuisceratum. Promisit Deus Messiam inaequalibus diuitis opibus, quibus omnibus sufficeret occurreret pauperibus: tantaque Regia Maiestate conspicuum vt esset terrae Dominus vniuersae. Dominus nobiscum à Mari vsque ad mare, &c. Praedixerat per Isaiam quod illum mitteret diuitiis oneratissimum, ac proinde confertur illi, eiusque traderet manibus thesauros omnes terrae visceribus, manibus abyssi absconditos. Haec dicit Dominus Christo meo Cyro (legunt, Septuaginta: Christo meo Domino:) cuius apprehendi dexteram vs subiciam ante faciem eius gentes, &c. & aperiam coram eo ianuam, & non claudentur, ego ante te ibi, &c. & dabo tibi thesauros absconditos, &c. propter seruum meum Iacob & Israel electum meum. Vt illi caruales erant nec alias opes magnum faciebant praeter has retentas, & cinati sunt tibi à Deo promissum Messiam venturum illis ditissimum, quibus Pastores Iacob populumque Israel ditaret abundantissimè. Propter seruum meum Iacob, &c. Porro ipsis ad oculum dolus hic manifestè detegitur: non enim possunt illi hoc Zachariae negare vaticinium, quod ita ceteris Prophetarum supereminet oraculis: Etenim clare praesagie, quod venturus esset pauper sedens super Asinum & pullum subiugatis.

Superest etiam notandum in nomine Hebraeo. Gani, à Propheta posito quod multa signi. IV. sicut quae noster Pagninus in thesauro suo lin. Tria hic quae Sanctus declarat. Porro tria potissimum si ex Zachariae. Primo: pauper: ita transfert praefatus clauis auctor illud Psalmi ex nostra vulgata lectione, notantur Ego autem humiliatus sum nimis: Ego autem de deo Christi pauperatus sum nimis. Secundo: significat humilitatis, & ita Septuaginta verterunt in Isaiam quod Ps. 215. nos vulgare legitur: Ad quem respiciam nisi ad pauperem humilem; & ita in citato Psalmo translulerunt: Ego autem humiliatus sum nimis: quia vero pauperes & humiles, mansueti sunt, etiam significat mansuetum vnde vbi legitur apud Zachariam: ipse pauper, legunt illi, mansuetus: quam lectionem D. Mattheus sequitur hoc profert ex eo vaticinium Tertio, significat afflictus, contritus, ita textus vulgaris in Deut. transfertur: Comedes afflictionis panem, & Isai 66. Pagninus vulgaram nostram lectionem in Iob: Deus in fimbria paupertatis, vertit fimbria afflictionis: & Iob 36. Biblia

Biblia Regia illud psalmi transferunt. Ego autem aff. Nus sum nimis.

His praeiudiciis evidens est a Deo promissum Messiam, non his temporalibus bonis opulentia, aut terrena celsitudine coruscantem. & mundana Splendidum maiestate, imo potius expressit praemonuit eos venurum ipsum pauperem, mansuetum, humilem, habitu mendicum & afflictum: Quomodo erga sacrum Ethiquum praedicat venturum eum diuitijs potestate & Dominio ammentissimum? Ecce Dominus in fortitudine venis, & brachium eius dominabitur? Quia non intelligit de diuitijs terrenis, aut maiestate temporalibus, sed Spiritualibus, diuitijs, & caelestibus. Res est luce elatior opes, magnitudinem, Regisque potentia ipsi Regi debere correspondere, Regique ipsius qualitatibus. Rex hic terrenus non est, non carnalis, non temporalis, regnum illius non caelestium est non perituro, non terrenum, sic enim protulerat est Pilato: Regnum meum non est de hoc mundo. Tales ergo oportet et sint eius diuitias, dignitas, & potentia; diuitijs, aeterna, caelestibus, & eminentissimis. Obvies: sic ita, veritatem cur Propheta Zacharias exhilaraturus verbum Ierusalem Domini huius advenit, non loquitur, nec diuitias illas caelestes & perpetuas proponit, quas secum defert illis ipsam ditaturus sed temporalem paupertatem omnibus odiosam? Si velit eam exhilarare, dicat illi quod gaudium possit adferre & non quod merore deijcere: nihil etenim in mundo ad hoc efficacius quam publicare paupertatem. Ambo duobus complectitur expresse Propheta: nimirum quod Pauper veniet, & temporalibus inops diuitijs, diues autem diuitijs & caelestibus; quia ambo pariter ad gaudium poterant excitare Ierusalem.

Isa. 40. 10.

V. Rex cuiusque potestas sibi merito correspondent. Ioan. 18. 36.

VI. Christus autem pauper venit.

Isa. 53. 3.

VII. Talis ab omnibus desiderabatur.

Primò: praedicat venturum temporalibus opibus desitutum, humilem, mansuetum & afflictum, peccatis illis atroxem quas secum trahit reru inopia: quia sic expediebat ut impleteretur illud ad quod ab hominibus venturus expectabatur. Eleganter hoc expressit vates istas verbis illis celebrantibus. Desideravimus eum de pessimo, & nonissimum virorum, virum dolerum. Et scilicet iam infirmitatem desideravimus eum. Nec hoc negamus, & Propheta Sanctissime: nihil enim ardentius optat captivus quam redemptorem, a quo redimatur: nec infirmus quam medicum, a quo curetur: nec afflicus quam amicum, qui verba dicat illi consolatoria. Porro qualem illam desideras? despectum atque ad hoc pauperem: etenim illi a mundo habetur despectus. Humi-

lem, ut vir habeatur nullius omnino, & omnibus dignitate interior. Afflictum, doloribus pensivum, que ultra modum oppressum. Talem illi desideras? utique: quia sic nobis convenit. In qua finem optabant homines tanto desiderio Messiam: ut mundum de feritate redimeret facta nica, & a peccati curaret infirmitatibus. Igitur in illa forma eum desiderabant in qua melius finem hunc assequeretur: omnis quippe dispositio mediocrius a fine sumitur. qui per hac praetenditur. Finis praecipuus qui Deum in hunc attraxit mundum, ille fuit, ut peccatum tolleretur, & adeo perniciosam curaret infirmitatem. Hoc dupliciter egit, vita sua & morte.

Primum hoc egit vivens operibus suis inopioribus vitaeque exemplis illustribus, ex quibus divinum composuit emplastrum hinc curandae infirmitati praesentissimum. Declarat hoc ingeniose sacundissimus Pater E. Ludo, Genatensis discipulo iudicio suo conformi: Medici ut aegritudine cuidam medeantur, eo totum suum dirigunt studium ut causas eius exterminent: humores dico perverfos & nocivos ex quibus oritur. Principium & peccatorum omnium fons est inordinatus sui ipsius amor, filius primogenitus peccati originalis & totius corruptionis principium, atque Antichristi praecursor. Hic enim regnabit (ut Apostolo credimus) quando ille veniet, quo disponetur homines ad eum recipiendum aptissimi. In novissimo diebus erunt homines se ipsos amantes. Ex illo perverso amore tres generantur filij, tres, inquam, inordinati amores, quibus mundus agit in ruinam. quosque nobis Regalis illa aquila manifestavit: nam mundum superuolans vidit eum illis ad os, ut que repletum. Amor dignitatis opum, & sensuum voluptatum inordinatus. Omne quod est in mundo concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum. & superbia. Sic ut enim transiit diluio totum humanum genus propagatum est ex Noe per tres filios suos Sem, Cham, & Iaphet: ita vitiorum mundi omnis universitas de patre nascitur universalis, amore scilicet proprio: illa namque producit, medio trium horum filiorum eius: quia primum quod est honoris famae desiderium inordinatum, innumerabilem principium est peccatorum: quia homines honoris cuncta non in eo statuant, quod debent, in virtute sed in vanitatibus, quas mundus in honorem transfundit.

Quae non peccata committit aliquis, ut dignitatem quam audente ambit, assequatur, vel obtentam non perdat: sedendant Sacer & Pro-

VIII. Quis fuerit & nis adlectus Christi.

In Synopsi p. 3. Tract. 3. Dialo. 3. IX. Amor proprius omnis peccati secretus. 80. 2. Tunc. 3. X. Ex illis tres filij nascuntur. 1. Ioan. 3.

X. Ex illis tres filij nascuntur. 1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 3.

II. sine littera credibus, traditionibus, iniurijs & iniquitatibus, in quas nonnulli prolapsi sunt, ut regna que pretendebant, obtinerent, alij vero ne tam conquisita manibus suis eriperentur. Quantum stragem edidit feminarum pellina illa Regina Athalia, ut Regnum Iudae moderaretur: et etiam illo pacifica gauderet, omnes occidit, quos innocente potuit Regali stemmate progenitos quod omnino delectum fuisset, nisi summam diligentiam Iosaba Regem Ioam, cuius erat amica, clanculum abscondisset, necique eripisset.

Sursum Abahia & interfecit omne semen Iosabae, &c. & regnavit super terram. Quam molesta atque iniusta mouit Saul persecutiones iocera David: quia a Propheta Samuele dedicatum esse regni sui sacrosanctumque sacrilega atque impia non aggressus est facinorosa Parricida ille filius Abialon aduersus Patrem suum, ut cum solio decurreret, ipse vero Rex eleuatur: Quam fastidioso turbine propriae uouimus ambitionis terrae Monarchas, regna inuadentes aliena, mille millia patentes scelera, iniustitias, sacrilegia, ut Dei templa violata uasque sacra despoliari non vereantur: nam idcirco illos Deus in figura bestiarum ostendit Ezechielis, quae prodigiosa, nec quiescebant quocumque spiritus illas ferebat ambrosios: & Danich in forma uentorum qui in se mutuo insurgentes praehabuerunt, uer corum actiores moueret in mari tempestates.

37 Quis non merito obstupescat horrendum istam stragem quam Herodes edidit: utrotum innocuum fundens sanguinem in Bethlehem loci que conseruatis, quos nonnulli credunt ad quatuordecim millia exsternisse. Cur hoc intellexerat peruenit natum esse Regem, de quo sibi timebat, ne regnum illi uictor auferret. & quamuis audiret Regem hunc esse Messiam a Deo missum in mundum, ac proxime fore impossibile omnipotentis illius consilia & decreta subverti: pari tamen cum eo uult mare contendere & eius superare omnipotentiam. Quid plura? Ita illud Spiritus S. axioma. *Inisum omnis potest superbia* qd quod si superbia in pectore alienum totum figat sperare posse, imo uerius dicitur, timere quocumque peccatum, imo & ipsam Decidiam.

His conformiter respondet argumentum D. Augustini in quodam sermone ad fratres in exilio, inter illos qui eius nomine circumferebantur. Expenit huc quod Aposto. in eadem contigit. Operatur Dominus supremum iudicium sanctissimi Sacramenti mysterium, in quo portat illis ci-

bum & potum, de pane & calice benedictis dicens accipite & comedite: hoc est enim corpus meum accipite & bibite: hic est enim sanguis meus: *Verumtamen* hoc scitote: ecce manus tradentis me. *meum est in mensa.* Magnopere primatu commouentur Apolloli & diligenter inquirunt contentis eorum tam execrandam posset exercere derisum traditionem, atque per hoc: *Facta est contentio* Luc. 22. *inter illos quis eorum uideretur esse maior.* Miraculum: magister uester, o sacratissimi Apolloli mortis opprimitur angustijs, uobisque iustum animae suae detegit dolorem, ex eo quod unus ueltrum illum proditor sit traditurus, & de primatu inter vos inflati contenditis? plus iusto de uobis modo potest conueni, quam olim de Baruch uatis Ieremae secretario: cum enim illi desolanda nimis reuelasset, cepit ille mente cogitare sublimia. *Ece quos adificatio destruo, &c. & in* *quaritur tibi grandia: ne miretis, inquit D. Augustinus, nam altercati de maioratu, non tantum fuit cum sibi quemque praesendere, quantum inquirere quis ille posset esse, qui tantum moliretur facinus quo Dominum perfidus traderet inimicis: nonne tantum quantum posset uictum ambitionis, quod si semel cor cuiuspiam inuaserit, sufficere ut proprii patris mortem machinetur, ut ipse Rex imperet, imo & Deo necem intendet, quod in damo illius & colligio possit gaudere maioratu. Quare hoc, nisi quia arbitrari sum, ut homines, ille qui maior est ut Dominari possit, magistrum tradere procurat.* Deo ipsi terga uertit superbus, negat illum & tradit ambitiosus, ne uel apicis uirtus, honoris aut dignitatis qualiter in republica, detrimentum patiat: Hae etenim causa fuit, cur Pharisaei, licet mirabilia Christi prodigia cernerent, in illum tamen credere contempserunt: quia teste D. Ioanne. *Dilexerunt enim magis gloriam hominum, quam gloriam Dei.* Quam lenientiam ipse Christus illi iterato obiecit? *Quomodo vos possitis credere qui gloriam ab inuicem accipitis?* Ne plura protetam, hoc possessi uitio vitam Christum abstulerunt, mortisque intulerunt, ne Carthedis suis locisque priuarentur honorationibus: ut die ueneris diximus.

Quid modo de auaritia? noissima est illa & uetissima D. Pauli definitio: *Radix omniu malorum cupiditas.* Cui subserbo & assero ex illa populari stolones desideriorum malorum & XIII. tantum infinitos: generat illa iniustitias, furta, rapinas, uices, simonias, uiduorum & pupillorum oppressiones. Audiatur D. Augustinus. *Ha auaritia dicit omnium malorum auaritia est, maior uisura, nalcituet*

XII. Cur Apolloli in cena de *Luc. 22.* *facta est contentio* *inter illos quis eorum uideretur esse maior.* *Miraculum: magister uester, o sacratissimi Apolloli mortis opprimitur angustijs, uobisque iustum animae suae detegit dolorem, ex eo quod unus ueltrum illum proditor sit traditurus, & de primatu inter vos inflati contenditis? plus iusto de uobis modo potest conueni, quam olim de Baruch uatis Ieremae secretario: cum enim illi desolanda nimis reuelasset, cepit ille mente cogitare sublimia. Ece quos adificatio destruo, &c. & in quaritur tibi grandia: ne miretis, inquit D. Augustinus, nam altercati de maioratu, non tantum fuit cum sibi quemque praesendere, quantum inquirere quis ille posset esse, qui tantum moliretur facinus quo Dominum perfidus traderet inimicis: nonne tantum quantum posset uictum ambitionis, quod si semel cor cuiuspiam inuaserit, sufficere ut proprii patris mortem machinetur, ut ipse Rex imperet, imo & Deo necem intendet, quod in damo illius & colligio possit gaudere maioratu. Quare hoc, nisi quia arbitrari sum, ut homines, ille qui maior est ut Dominari possit, magistrum tradere procurat.* Deo ipsi terga uertit superbus, negat illum & tradit ambitiosus, ne uel apicis uirtus, honoris aut dignitatis qualiter in republica, detrimentum patiat: Hae etenim causa fuit, cur Pharisaei, licet mirabilia Christi prodigia cernerent, in illum tamen credere contempserunt: quia teste D. Ioanne. *Dilexerunt enim magis gloriam hominum, quam gloriam Dei.* Quam lenientiam ipse Christus illi iterato obiecit? *Quomodo vos possitis credere qui gloriam ab inuicem accipitis?* Ne plura protetam, hoc possessi uitio vitam Christum abstulerunt, mortisque intulerunt, ne Carthedis suis locisque priuarentur honorationibus: ut die ueneris diximus.

Quid modo de auaritia? noissima est illa & uetissima D. Pauli definitio: *Radix omniu malorum cupiditas.* Cui subserbo & assero ex illa populari stolones desideriorum malorum & XIII. tantum infinitos: generat illa iniustitias, furta, rapinas, uices, simonias, uiduorum & pupillorum oppressiones. Audiatur D. Augustinus. *Ha auaritia dicit omnium malorum auaritia est, maior uisura, nalcituet*

K 3

D. Avo. *genitrix sponda, fontes culpa, aterna pena via, n-*
Str. 48 *trix gehenna, abyssus in fatiatis, qui nunquam*
ad fra. in dicit sufficit. Omnia in homine senescunt vitia sola
Evem. de avaritia inuenit. Scire sufficit quod peccati
evra ora *radicata vnius Apostoli traxerit illum ad horreum*
rio. ad *med.* *dam ipsius Dei venditionem, sicut reipsa vendi-*
dit illum eius inimicis, quem ipsi eodem hoc

XIV. *Et qua-*
nam ex *luxuria*
 Et qua-
 nam ex
 luxuria
 Cum igitur tres habeamus fontes & malorum
 omnium ac criminum radices, nec non tria prae-
 cipua naturae humanae vulnera: veniens de caelo
 medicus illa sanaturus, quoniam obsecro, adferre
 oportere eum medicamina, nisi illis opposita?
 primum hoc egit vitens exemplis in se ipso &
 vitæ suæ moribus integerrimis, & multo magis
 postmodum in cruce mortuus. Si igitur ad hoc
 venit, quò aliò modo venire conveniebat, nisi
 pauperem, humilem, & afflictum? an ergo venire
 expediebat eum pompa fastuque turgidu vel no-
 stram depimeret ipse superbiam? ablic omnino:
 An ergo veniret divitiis opulentus superfluum
 illarum cupiditatem eradicatorus? nequaquam.
 An ergo descenderet delictis affluens alee Salo-
 mon, earum damnaturus superfluitatem? non
 expediebat. Si contrarium à suo curetur contra-
 rio, qua ratione horum malorum medicus acce-
 deret nisi virtutum medicamentis vitis omni-
 no contrariis? Non aliter hæc virtutum & e-
 xemplorum vitæ illius emplastra effectum opera-
 rata sunt in sanctis optatissimum. Quis obsecro
 tam omnis expertis rationis, qui contuitus crea-
 torem caeli, Dominum Angelorum, beatorum
 gloriam in habitu & figura adeo humili ac pau-
 pere, ut non habeat ubi caput suum reclinet, tot
 penis & afflictionibus attritum, tam varia tor-
 mentorum genera perferentem, non admittatur sal-
 tem aliquod eius imitari, quod in illo conspicit:
 saltem ne consentiat, ut medicina adeo pretiosa
 suo priuaretur effectu: quæ superbia (loquor cum

L. de Ago. *suo priuaretur effectu: quæ superbia (loquor cum*
Christ. 6. D. Aug.) sanari potest si hac filij Dei profunda
11. vi. su. non sanetur humilitate: quæ potest avaritia re-
Hom. 30. parari, si extrema hac Domini huius non repa-
11. 41. retur paupertate? Quæ voluptas & carnis appe-

tentia relaxabatur: si vitæ austeritate quæ
 Christus suam ab omni lahe purissimam, tractat,
 minimè relaxatur? His suppositis aptissime
 dixit Propheta, ubi Hierusalem re gaudio mag-
 nanimis exultet, quia venit tibi. Infirmitas optat
 medicum, tantoque gaudet alacritus eo conspe-
 cto, quanto magis in illa venit figura, illaque ad-
 ducit medicamina quæ curanda illius infirmi-
 tati sunt opportunita. Venit hic de caelo tibi
 medicus tuas medicaturus infirmitates, plagæ-
 que sanaturus: tanto ergo tibi est amplius exul-
 tantium, quanto magis videris illum illo scema-
 te descendentem, tibi magis convenienti: Hoc
 est in habitu formaque pauperis, humilis, & af-
 flicti.

§. 24. Ipse pauper. Conveniebat ut Deus lar-
 manus veniret sicut dixit Moysi. Larua autem
 secretior erat paupertas.

Porro non solum rationi consonum erat, ve-
 sic veniret quatenus coram oculis nostris
 exterius emplastrum applicaret exemplorum
 operumque exteriorum nostrorum criminum
 infirmitatibus, sed etiam efficeret & compoueret
 ipsas medicinas, quæ animæ nosse curarent ef-
 ficaciter interiora Remedium præfens & efficacis,
 quo resister omnes animæ entratur infirmita-
 tes, est ipsa divina gratia, fuit celestis, sancta
 Sacramenta, quorum effectus ad intima cordis
 peruenit. Hæc cuncta per passionem suam cre-
 effecturus: etenim in morte illius nostra vivebat
 vita, in illius vinculis nostrorum absolutio pec-
 catorum, in eius lacrymis nostra læticia, in eius
 ignominia nostra dignitas. Crucis illius mors
 ea erat, quæ in nobis gratiam operaretur divi-
 nam, nostrorum scelorum indulgentiam, cum æ-
 ternio Patre reconciliationem, & sanctorum effi-
 caciâ, virtutemque Sacramentorum. Hæc no-
 bis caelum aperiret, nostrorum debitorum dele-
 leret Chyroglyphum, nos suscitaret, filiosque Dei
 crearet, ius tribueret, & opum illius regnorum-
 que possessionem.

Ad talem subeundam passionem & mortē for-
 tē deberet venire summa Maestate tumidus, im-
 mensa pompaticus celsitudine & exercitiis sti-
 patus Angelorum? nullatenus: si namque talis a-
 vesset quis illi mouere audaculus persecutione: vt opente
 quis vel femel imaginaretur illi manus iniiceret: vt opente
 quis mortalium captiuum duceat: quis iudex
 condemnare, sed vel traheret ad tribunal, diem
 que dicere: quis cogitate præfumeret mortis
 in.